

[Skatteministeren]

til, at der i alt er 15.000 ansatte i den statslige og kommunale del af skatte- og afgiftsforvaltningen. Det viser, at det forenklingarbejde, vi står over for, er en meget sej proces, som kræver stædighed, kræver tålmodighed og målbevidsthed. Vi må simpelt hen langsomt arbejde os fremad med forenklinger.

Men jeg gentager, at skal der laves virkelige forenklinger, kræver det også grundlæggende ændringer af vores skattesystem.

Det er aftalt med kommunerne, at regering og Folketing til delvis opfyldelse af aftalen om personalebesparelser skal levere den vare, der hedder regelforenklinger på skatteområdet. Og de forslag, der foreligger her, er altså et led i udmøntningen af denne aftale om personalebesparelser. Hvert år skal der gennemføres en forhandling med kommunerne, hvor vi skal gøre de gennemførte regelforenklinger op i fællesskab og fordele dem på den statslige og den kommunale del af skatteforvaltningen.

De forslag, vi behandler her, indeholder, som det allerede har været omtalt, forenklinger af lejeværdiberegningen, afskaffelse af en række dispensationsbestemmelser, der så i stedet gøres til retskrav for den enkelte skatteyder, så man ikke skal stå med hatten i hånden for at få sin ret, men således at den fremgår direkte af skatteloven, afskaffelse af dobbelt administration og mere smidige regler i forbindelse med eftergivelse og henstand.

Der har været rejst en række spørgsmål. Hr. Klaus Hækkerup stillede spørgsmålet, om det ikke kunne være betænkeligt at fjerne den gældende 2-års-regel ved salg af boliger.

Regeringen finder det fuldt forsvarligt at afskaffe denne 2-års-regel. Regeringen er også af den opfattelse, at der er en administrativ, meget kraftig forenkling i at afskaffe denne 2-års-regel. I 1987 indkom i alt godt 1.000 ansøgninger om dispensation fra ejendomsavancebeskatningen i relation til denne regel. Det er altså temmelig mange ansøgninger, der skal behandles hvert år. Og i modsætning til, hvad hr. Klaus Hækkerup gav udtryk for, så er dispensationspraksis faktisk ikke så enkel, tværtimod er der overordentlig vanskelige grænsetilfælde at tage stilling til i en hel del sager.

Eksempelvis er sygdom en af de grunde, der kan give anledning til dispensation fra 2-års-reglen, men det gælder langt fra i alle tilfælde. Som det også er anført i bemærkningerne til

lovforslaget, skal sygdommen være konstateret efter erhvervelsen af ejendommen og skal have vanskeliggjort fortsat beboelse. Det er i hvert fald en administrations- og dispensationspraksis, som i nogle situationer har givet anledning til vanskelige afgørelser.

Det er også dispensationsadgang efter gældende praksis, at der foreligger separation, altså hvis ægtefællerne flytter fra hinanden, kan man sælge ejendommen, uden at avancen beskattes, hvis der er en avance. Men man kan nemt komme ud for, at en familie kommer i økonomiske vanskeligheder, der i og for sig lige så vel kunne begrunde, at man skulle kunne sælge skattefrit.

Der er utrolig mange situationer, hvor det er en svær afgørelse. Det giver usikkerhed hos skatteyderne, og det er i sig selv en begrundelse for at fjerne en sådan regel.

Dertil kommer, at jeg deler ikke den betænkelighed, der hedder, at nogle kan score store gevinster på at kunne sælge skattefrit, inden der er gået to år. Jeg tror altså, at vi må sige, at der næppe er ret mange mennesker, som køber og sælger egen bolig i spekulationshensigt, det tror jeg ikke på. Der er så store omkostninger forbundet med at handle egen bolig, at en eventuel fortjeneste alligevel vil gå til at dække disse handelsomkostninger. Så ud fra en samlet betragtning finder regeringen det forsvarligt at afskaffe denne regel.

Hr. Jens Thoft rejste spørgsmålet, om det nu også kunne siges at være i forenklingssøjmede, at der var foreslået nye regler vedrørende omvurdering af frigivne ejerlejligheder.

Jeg vil gerne betro hr. Jens Thoft, at det ikke først og fremmest har været et forenklingssyn, der har ført til, at dette forslag har fundet vej. Det har navnlig været nogle rimelighedsbetragtninger, som er kommet til udtryk i dette forslag, og da denne lovgivning nu alligevel skulle op til revision, så var det en god anledning til at få dette forslag, som også hr. Jens Thoft og andre tidligere har været interesseret i, bygget ind.

Hr. Jens Thoft rejste et spørgsmål vedrørende forskudsregistrering af lejeværdi. Det er rigtigt, at her er der et lille spørgsmål, som man selvfølgelig bør overveje og afveje over for andre ting. Hvis vi nu som et helt konkret eksempel tager den lejeværdi, der skal beregnes for året 1990, så baserer den sig efter forslaget på